

תת"ע 435/02/14 - מדינת ישראל נגד יואל משה הרטום

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 435-02-14 מדינת ישראל נ' הרטום

בפני כב' השופט יעקב בכר
מדינת ישראל
נגד
יאאל משה הרטום
נאשם

הכרעת דין

1. העבירות המียวחשות לנאשם:
על הנאשם הוטל קנס בגין עבירה על תקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), על כך שהעמיד את רכבו ליד תמרור 437 המסתמן מקום חניה לרכב של נכה.

2. נסיבות המקירה כמתואר בהודעת תשלום קנס (להלן: "הדו"ח):

השוטר אלירן טויזר שערק את הדו"ח מצין, כי בהיותו בסירור שיגרתי בניידת, הבחן ברכבו של הנאשם עומד על שתי חניות נכה מסומנות בשלטים ועל גבי הכביש. עוד ציין השוטר כי לא קייםתו נכה והרכב אינו שייך לנכה.
תגובה הנאשם למiosis לו כפי שהופיעה בדו"ח: "**אמרו לי להיות פה בשתיים לאסוף את הילדים.**"

3. העדים שהיעדו בפני:

מטרם התביעה העיד **רס"ל אלירן טויזר**, השוטר שערק את הדו"ח.

השוטר העיד בפני וחזיר על האמור בדו"ח. כמו כן, השוטר צפה בסרטון שהציג לו הנאשם המציג את המקום וזכרנו התחדד. השוטר העיד כי מדובר במקום בו עומדים המונ אוטובוסים על חניות הנכים. במקרה דנן, רכבו של הנאשם עומד על חניתה הנכה ולא למספר שניות או לצורך ביצוע פרסה.

לשאלת בית המשפט כי הנאשם טוען שלא עומד בחניתה הנכה אלא במקביל לה, השיב:

"אין סיכוי, לא הייתה רושם לו דו"ח אם הוא לא היה בתוך החניה" (עמ' 3 לפרו ישיבת 14.11.12 בשור')

עמוד 1

עוד הדגיש, כי במקרה דנן עמדו אוטובוסים נוספים ולא יתכן שהייה נהוג באיפה ואיפה. לטענותו, חילק קנסות לכלום.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם העיד כי עובד כ נהג אוטובוס מזה 15 שנים. מקום החניה אליו היה אמור להגיע ממוקם בחניית הנמל של עכו אר הוא שונה לחניית בית הקברות המוסלמי בעכו. לטענותו היה עליו להתייצב במקום בשעה 14:00.

הנאשם מעיד כי הגיע למקום בשעה 14:08, היה זה צהרי יום שישי והנאשם מעיד כי היה לחוץ לשוב לביתו לפני כניסה השבת.

הנאשם המתין לאוטובוס הנוסף שנסע מאחורי, מרחק של כדקה ממנו "על מנת שנעשה הכוונה ונסתובב"
(עמ' 4 לפרו ישיבת 12.11.14 בשור' 12).

הנאשם מעיד על ההתראות הענינים מהנקודה בה הגיע למקום, כדלקמן:

"הגעת במקביל לבית העלמין, איפה שחנית הרכבים, עמדתי על הכביש. אני לא בטוח במאת האחדים אם לא
droctmi על הקצה של החניה. יתכן. באופן כללי הייתי על נתיב התנועה... איך שהנהג השני הגיע סמוך אליו,
מקביל לחנית הרכבים השנייה, תמן מעט להיכנס. הופיעה הנידת...הודעת שאני מסתובב" (שם, שור' 14-10).

לטענת הנאשם, הקבוצה הגיעו למקום המפגש בשעה 14:20 בערך.

בחקירה נגד השיב לב"כ המאשימה, כי עמד במקום במשך 20-30 דקות. כמו כן, כשנשאל האם יתכן כי הגלגלים
הימניים של האוטובוס עמדו על חנית הרכבים, השיב:

"ת. אני לא בטוח."

ש. יכול להיות שכן?

ת. גם יכול להיות שלא.

ש. אז גם יכול להיות שכן.

ת. שתי התשובות נכונות"

(עמ' 5 לפrox ישיבת 14.11.12, שור' 13-9).

4. ביקור במקום

במהלך הדיון הוחלט לעורך ביקור במקום. הנאשם סימן היכן עמד עם רכבו וכי צד התכוון להסתובב.

5. ב"כ המאשימה סיכמה וטען, כי יש להעדיף את עדותם המדוקפת והאמינה של השוטר, אשר התייחס לעובדות ולניסיונות. ביקש להרשיע את הנאשם.

ה הנאשם מצדיו ביקש לזכותו בטענה כי לא עמד בחניית נכים והוסיף: "כל מה שביקשתי זה לבצע שינוי כיוון" (שם, שור' 32).

6. דין והכרעה

טרם אנמק את החלטתי אציג כי החלטתי להרשיע את הנאשם.

תחיליה, ATIICHUS לנקיודה שבמחלוקת, האם הנאשם העמיד את רכבו על חנייה המיועדת לנכה.

אני מאמין לשוטר שהעיד בפנוי, כי לא היה עורך דו"ח אם הנאשם לא היה עומד על חניית הנכים. הנאשם בעדותו מאשר כי נהג האוטובוס הנוסף שהגיע למקום, קיבל דו"ח אף הוא.

מתגובהו הנאשם, כפי שנרשמה בדו"ח, אני למד כי לא הכחיש שעמד על חניית נכה, אלא תירץ את המiosis לו באופן הבא: "אמרו לי להיותפה בשתיים לאסוף את הילדים".

גורסת הנאשם הינה כי עמד במקביל לחניית הנכים, איינו בטוח כי גגע בחניית הנכה, "יתכן" לדבריו ובחקירה נגדית השיב בעניין: "אני לא בטוח" וטען כי יכול להיות שכן יוכל להיות שלא.

זאת אומרת, הנאשם בעצמו לא בטוח אם גלגלי האוטובוס בו נגע עמדו על חניית הנכה, אם לאו.

לטענת הנאשם בכוונתו היה להסתובב.

במקרה דנא, אני מתקשה להאמין לגרסת הנאשם ואפרט.

אילו כוונתו של הנאשם הייתה להסתובב ולא להמתין להגעת הקבוצה, הדבר לא היה אוריך יותר ממספר שניות. אמןם הנאשם טוען כי עמד, לכל היותר, 30 דקות, והוא אף טוען, כי הגיע למקום ב-14:08. בהודעת תשלום קנס מצין השוטר כי הגיע למקום ב-15:14 והבחן באוטובוס עומד על חניית הנכים.

לאור זאת, אני מתרשם כי עמידת הרכבו של הנאשם לא הייתה עניין של מה בכך. הנאשם עמד עם רכבו באזורי

חנויות הנכדים מספר דקוט.

כמו כן, היה בידי הנאשם הזמן את "הנהג השני" שנכח באירוע ויכול היה להעיד להגנתו. הימנעותו מעשות כן, עומדת לחובתו.

לאור כל האמור, אני מעדיף את גרסתו של השוטר, כי הנאשם העמיד רכבו על חנויות נכה ולא הסתייע בחנויות זו על מנת לבצע סיבוב פרסה.

cut אדון האם הנאשם בהתנהגו עבר על הוראות תקנה 72(א)(16).

תקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

"**לא יעצור אדם רכב, לא יעמิดנו, לא יוחנוו ולא ישאירנו עומדים, כולם או חלק מהם, באחד המקומות המנויים להלן, אלא לשם מניעת תאונה או לשם מילוי תפקיד הוראה מהוראות תקנות אלה או אם סומן בתמורה אחרת; ואלה המקומות:**

(16) ליד תמרור ג- 43 המסמן מקום חניה לרכב של נכה - משותק רגלים. **למעט רכב הנושא-tag נכה מקורי,** ובלבד שהרכב נעזר, העומד או הוחנה באותו מקום בידי הנאשם שעלה שמו ניתן התג האמור, או בידי אדם המתלווה אליו והנהג בעבורו ברכב; לעניין זה, "tag נכה" - כהגדרתו בחוק חניה לנכדים, התשנ"ד-1993"

מנוסח התקנה עולה, כי אף עצירת הרכב במקום חניה הינה אסורה, אלא אם נדרש לשם מניעת תאונה למשל בנסיבות דן, התרשמי כי הנאשם עצר את רכבו, אף שהוא מונע והנائم היה בתוך הרכב, לצורך המתנה להגעת הנוסעים.

בתוך כך, הגיעו הנאשם בהתנהגו את יסודות האיסור הקבוע בתקנה לעיל.

aphael לחת"ע (מרכז) 09-11-678 מדינת ישראל נ' ויטמן (3.11.10), במקרה זה מדובר בנאים שעצר את רכבו במקום המסומן כחנית נכה, בטענה כי הוריד נסעים.

בית המשפט נדרש לטענה כי מדובר בפעולה קצרה ומהירה, כדלקמן:

"**אצין כי עצם העובדה שהנאים עצר את רכבו לכל המאוחר בשעה 22:26 ועוד היה במקום בשעה 22:42 מעידה על כך שלא מדובר פעולה קצרה של הורדת נוסעים, מה שגם אסורה על פי לשון התקנה**" (שם, בעמ' 4).

כמו כן, הנאשם טען כי מדובר היה בעיה מאוחרת ולא סביר כי נכה כלשהו יזדקק לחניה. על אף התייחס בית המשפט כדלקמן: "בנוגע לטענת הנאשם כי השעה הייתה מאוחרת לא היה סביר שנקה כלשהו יחנה שם ואם היה מגיע נכה למקומות היה מפנה את החניה במקומות נוספים היה מקום פניו אחר, אין לקבל טענה זו! התקנה קובעת איסור מוחלט לעצור בחניתת נכה לכל אדם שלא נושאתו בכל שעות היום ואין שארה שיקול דעת לנוהגים מתי ובאיזה שעה סביר שנקה יזדקק לחניה." (שם, עמ' 4).

אם כן, החוק מוצא כי במצב דברים אלו, אין לנוג שיקול דעת האם להעמיד את רכבו בחניתת נכה או לא, אלא נקבע איסור מפורש, כאמור.

בשולוי הדברים עיר, כי חניות נכה, אף אם הן פנויות, כשםן הן, חניות לרכב נכה, עמידת הרכב בגין הוראות תקינה 72(א)(16), בהכרח שללת (פוטנציאלית אך לעיתים גם מעשית) מנכה להחנות במקום. קל וחומר, כאשר מדובר ברכב ארוך או מספר רכבים ארוכים, כפי שעסקין בנסיבות דנן.

בشكلול כל אלו, אני מוצא כי יש להרשיע את הנאשם במילויים לו בכתב האישום.

אני קובע לטיעונים לעונש ליום 15.2.15 שעה 13.00.

המצוירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדים.

ה הנאשם יהיה פטור מהופעה במידה וימצא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, ג' בטבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.